

ZPÁTKY KE
HVĚZDÁM

DAVID BOWIE, ENDA WALSH LAZARUS

PREMIÉRY 12. A 13. ŘÍJNA 2019 V DIVADLE KOMEDIE

REŽIE	MARIÁN AMSLER
DRAMATURGIE	JANA SLOUKOVÁ
SCÉNA	JURAJ KUCHÁREK
KOSTÝMY	EVA JIŘIKOVSKÁ
PŮVODNÍ INSTRUMENTACE A ARANŽMÁ	HENRY HEY
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ	JAN ALEŠ
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE	STANISLAVA VLČEKOVÁ
PŘEKLAD LIBRETA	MICHAL ZAHÁLKA
PROJEKCE	FRANTIŠEK PECHÁČEK

INSPICE PAVLÍNA SVOBODOVÁ
 JANA ČEPELOVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažerka provozu
Martina Čacká. Technické zajištění inscenace
Robert Štěpánek, zvuk Pavel Lár, světla Matěj
Beneš. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

Muzikál *Lazarus* byl v premiéře uveden na
off-Broadway společností New York Theatre
Workshop 7. 12. 2015. Umělecký ředitel Jim Nicola,
výkonný ředitel Jeremy Blocker. Autorská práva
v České republice zastupuje Aura-Pont s.r.o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

OBSAZENÍ

THOMAS JEROME
NEWTON

ELLY, JEHO ASISTENTKA
DÍVKA
VALENTINE
BEN/MICHAEL
MAEMI/JAPONKA

ZACH
NÁCTILETÉ DÍVKY

STÍNY

IGOR OROZOVIČ/
ONDŘEJ RUML
NINA HORÁKOVÁ
ERIKA STÁRKOVÁ
PAVOL SMOLÁRIK
MICHAEL VYKUS
HUYEN VI TRANOVÁ/
TEREZA MAREČKOVÁ
MICHAL BEDNÁŘ
JOSEFÍNA HORNÍČKOVÁ/
MICHAELA JONCZYOVÁ,
VERONIKA VÍTOVÁ
MARTIN KLAPIL,
TOMÁŠ BAREŠ

KAPELA (OBSAZENÍ 1. PREMIÉRA)

KLÁVESY
BICÍ
BASA
KYTARA
SAXOFON
POZOUN

JAN ALEŠ
JAKUB ŠINDLER
MILOŠ KLÁPŠTĚ
TOMÁŠ FUCHS
PETR KALFUS
ŠTĚPÁN JANOUŠEK

KAPELA (OBSAZENÍ 2. PREMIÉRA)

KLÁVESY
BICÍ
BASA
KYTARA
SAXOFON
POZOUN

MARTIN BRUNNER
ROMAN VÍCHA
ONDŘEJ HAUSER
IGOR OCHEPOVSKY
JAKUB DOLEŽAL
RICHARD ŠANDA

DAVID BOWIE

Narodil se v londýnské dělnické čtvrti v Brixtonu jako David Robert Jones. Stalo se tak 8. ledna 1947 a právě toto datum jako by ho spojovalo s jinou hvězdou narozenou téhož dne o dvanáct let dřív – Elvisem Presleym. Davidovi rodiče nebyli v té době manželé, vzali se až později a oba již měli děti z předchozích partnerství. Matka Peggy, rázná, tvrdá žena, pracovala jako uvaděčka v kině. Měla vztah k umění, především k hudbě, které se kdysi chtěla věnovat profesionálně, přednost však získala rodina. Otec Haywood také tíhnul k showbyznysu, ale jeho plány ztroskotaly a pracoval teď jako úředník v místním sirotčinci. Popisovali jej jako milého, tichého člověka, na kterého často padal smutek. Možná i proto s ním David vycházel podstatně lépe než s přísnou, tvrdou a citově chladnou matkou. Velmi důležitým pro něj byl o deset let starší nevlastní bratr Terry, který se stal jeho velkým vzorem. Nad rodinou Jonesových se vznášela temná mračna dědičné choroby, tři matčiny sestry i její matka trpěly těžkou formou schizofrenie. Strašáka duševní nemoci, o které se vědělo, ale raději nemluvalo, vnímal David od dětství a nikdy se ho nepřestal bát.

„Je podrobně zdokumentováno, že v naší rodině propuklo nekontrolovatelné... jak je to slovo... Nevím, do jaké míry to lze popsat jako šílenství...“

Z Brixtonu se Jonesovi přestěhovali na předměstí do Bromley, kde David vyrůstal jako způsobilý, milý klouček, ale už v devíti letech ho fascinovala hudba, rokenrol a vše americké. Když se jeho bratr Terry vrátil domů z vojny, začal Davidovi ukazovat svět literatury, beatníků a jazzu. Na střední průmyslovou školu tak budoucí rebel nastupoval jako nadšený kytarista a saxofonista, libující si ve výstředním oblékání. Pocit výlučnosti a vnímání vlastní odlišnosti posílil ještě nešťastný incident, při kterém byl patnáctiletý

David ve rvačce s nejlepším kamarádem zraněn úderem do oka. Následoval pobyt v nemocnici a tři operace, které sice dokázaly zrak zachránit, ale levá zornička zůstala permanentně rozšířená a z dálky tak vypadal, jako by každé jeho oko mělo jinou barvu.

„Už jako teenager jsem si často připadal vydán napospas okolí. Neměl jsem s ostatními nic společného. Pod pokličkou naší rodiny se skrývala spousta temných tajemství a možná i proto sílil můj pocit, že stojím stranou všeho a všech.“

Svou pozornost o to usilovněji upíral k hudbě. Od patnácti let procházel různými skupinami (The Dragons, The Kon-rads, The King Bees), které však většinou neměly dlouhého trvání. Určitý vzhlas už získaly jeho další kapely The Mannish Boys a The Lower Third, na hudebním poli ale v té době působil jiný David Jones a začínajícímu zpěvákovi tak nezbylo než hledat si pseudonym. Vybral si dobrodruha Jima Bowieho, vynálezce soubojového nože s dvojným ostřím. Psalo se září 1965 a osmnáctiletý mladík se oficiálně stal Davidem Bowiem. O rok později vydává pod tímto jménem první sólový single *Do Anything You Say*, který nezaznamenal žádný výrazný úspěch, ale Davidovi dopomohl ke spolupráci se zkušeným manažerem Kenem Pittem, který se rozhodl doopravdy nastartovat jeho kariéru.

„Chtěl jsem se stát opravdu velkým pojmem. Chtěl jsem zanechat stopu.“

V té době se zhoršila situace doma, u devětatdvacetiletého bratra Terryho se náhle projevil symptomy schizofrenie a byl umístěn do ústavu pro choromyslné, což mělo na rodinu těžký dopad. David utíká k práci, v roce 1967 vydává LP *David Bowie*, které bohužel zatím neplní očeká-

HUDEBNÍ CHAMELEON A ZOSOBNĚNÍ UMĚLECKÉHO NOVÁTORSTVÍ. IKONA, KTERÁ NEUSTÁLE PORUŠOVALA HRANICE. MISTR AFEKTU, MLŽENÍ I TAJNŮSTKAŘENÍ. ROCKOVÝ MIMOZEMŠTAN. A PŘEDEVŠÍM VŠESTRANNĚ NADANÝ UMĚLEC, KTERÝ SE NIKDY NEPŘESTAL ROZHLIŽET PO TOM, CO JE MOŽNÉ.

vání, manažer Pitt však vidí všestrannost jeho talentu a přesvědčuje Davida, aby začal rozvíjet své herecké nadání. Téhož roku jeho svěřenec hraje v krátkém filmu *Image* a začíná studovat pantomimu u světznámého tanečníka a mima Lindseyho Kempa, se kterým nazkouší pohybově-hudební představení *Pierrot in Turquoise*. Používání těla jako uměleckého nástroje je pro celou následující Bowieho tvorbu příznačné.

„Trvalo mi celá šedesátá léta, abych si zkusil všechno, co mě napadlo, a přišel na to, co chci vlastně dělat. Ale přesně koncem 60. let to začalo do sebe všechno zapadat.“

V roce 1968 potkává Hermionu Farthingaleovou, elegantní dívku z vyšší společenské třídy a profesionální tanečnici. Jejich vztah je silný v osobní i pracovní rovině, vytvoří spolu umělecký projekt *Feathers*, ve kterém se snoubí hudba, tanec a divadlo. Poté se rozcházejí a Bowie je zdrcen. Opět se o to intenzivněji vrhá do tvorby. V kině ho uhrane Kubrickův film *2001: Vesmírná odysea* a pod jeho vlivem napíše píseň *Space Oddity*. Osamělé volání Majora Toma, ztraceného hluboko ve vesmíru, vyšlo na stejnojmenném albu v roce 1969, okamžitě vystřelilo do čela hitparád a dvaadvacetiletý David Bowie měl na kontě svůj první skutečný hit. V téže době umírá jeho otec, který ho po celý začátek kariéry trpělivě podporoval. David se uzavírá do sebe a podporu nachází u další zásadní ženy svého života – výstřední Američanky Angie Barnettové, která sraheje v jeho uměleckém vývoji zásadní roli. Byla to právě ona, kdo například navrhl, aby s novou kapelou The Hype vystupoval v bláznivých kostýmech a s výrazným líčením. Možnost schovat se za fiktivní postavu Bowiemu velmi vyhovovala.

„Pódium pro mě nebylo, necítil jsem se tam dobře. Ale když jsem vystupoval jako někdo

jiný, šlo to báječně, takže mi přišlo rozumné v tom pokračovat.“

V roce 1970 si bere Angie za ženu, fungují spolu ovšem ve velmi volném divokém partnerství. Sexuální svobodu provokuje i na obalu své další desky *The Man Who Sold the World*, kde je vyfocený v dámských šatech s dlouhými loknami. Androgynní vzhled vyvolal pobouření, které Bowie ještě obratně podpořil prohlášením, že je gay. Bisexuál v dámských šatech se ženou a dítětem (syn Duncan Zowie se narodil v roce 1971) rozvířil britskou konzervativní společnost. Zároveň ale hudebně nepolevuje a vydává další úspěšná alba, v roce 1971 desku *Hunky Dory* s hity *Changes a Life On Mars?* a o rok později zásadní LP *The Rise and Fall of Ziggy Stardust*. Bowie zde dotáhl svou touhu po alter egu k dokonalosti.

„Těší mě pomáhat svým fanouškům objevovat osobnosti, které dlí v jejich nitru.“

Ziggy Stardust, androgynní mimozemšťan s rudými vlasy, skrytý za bílým líčením, udělal z Bowieho hvězdu první velikosti a nastolil éru glam rocku. Provokuje, pobuňuje, fascinuje, získává celosvětovou popularitu. Spolu s novým manažerem Tonym Defriesem plánuje Bowie nákladné turné po USA. Jeho život nabírá vražedné tempo, projevují se v něm hádky s Angie i rozkoly uvnitř kapely a především zničující vírrogové závislosti. Dva roky přežívá v podstatě jen na kokainu a mléku. Tato „bílá dieta“ se podepisuje na jeho psychickém i fyzickém stavu. V roce 1973 vydává úspěšné album *Aladdin Sane*, kolabuje ale na pódiu a začíná si stále silněji uvědomovat, že mu alter ego ovládá a ničí život. Všechny zaskočí, když přímo na koncertě oznámí definitivní konec Ziggyho Stardusta.

„Sláva tě dostane tam, kde je všechno prázdne.“

Bowie ví, že přesto nesmí polevit, má nasmlouvaná alba, vydává tedy LP *Pin Ups* jako poctu hudbě 60. let. Navíc má v úmyslu zkomponovat muzikál podle Orwellova *1984*, napíše pro něj přes dvacet skladeb, ale projekt ztroskotá na autorských právech. Část z nich vydá tedy alespoň na desce *Diamond Dogs* (1974), se kterou definitivně opouští blyštivou éru glam rocku a postupuje k temným apokalyptickým vizím. Zjišťuje, že kvůli nevýhodné smlouvě, kterou kdysi uzavřel s manažerem Defriesem, je v podstatě na mizině. Není navíc schopen vystoupit z kolotoče drog, propadá depresím a paranoiám. Jeho žonglování se životem věrně dokládá dokument *Cracked Actor* (1975), který zachycuje Bowieho zubožený stav v této době. V roce 1975, ještě stále v neuvěřitelném tempu a chemickém rauši, točí desku *Young Americans*, kde suverénně vstupuje na pole rhythm and blues a soulu. Stěhuje se do Los Angeles a ztrácí už téměř kontakt s realitou.

„L. A. patří k nejhorším obdobím mého života. Byly to nejtemnější dny. A domnívám se, že jsem byl opravdu ve strašném srabu, protože když si na ně vzpomenu, ještě dnes mě zaplaví neskutečná bolest.“

Téhož roku natáčí s režisérem Nicolasem Roegem film *Muž, který spadl na Zem*. Bowie sklízí za své ztvárnění mimozemšťana uvízlého v cizím světě obdivné kritiky, úspěch získává i jeho vzápětí vydané album *Station to Station* (1976), ve skutečnosti však vše ukazuje na vrchol životní krize a volání o pomoc. Na velkém turné vystupuje jako běloskocí elegant The White Thin Duke, uvnitř je ale plný temnoty a propadá halucinacím a bezútešným stavům.

Svou situaci řeší radikálním odjezdem do Berlína. S blízkým přítelem Iggy Popem se tam chce dostat z drogové závislosti a zároveň pracovat na nové desce. Výsledkem je Bowieho obrat k hudební avantgardě, experimentu a hledání originálního zvuku. Taková jsou alba z tzv. berlínské trilogie – *Low* (1977), *Heroes* (1977) a *Lodger* (1979).

„V Berlíně jsem se poprvé osvobodil od tzv. nástrah života celebrity i svých vlastních problémů. Byl jsem opravdu dost rád za to, jakou mi to poskytl svobodu.“

Návrat k sobě se začíná dařit, Bowie navíc rozvíjí svůj další talent, začíná intenzivně malovat. Snaží se také mnohem víc soustředit na svého syna, protože manželství s Angie už je dávno v troskách. O Vánocích 1977 ho dokonce zažalovala, že Zowieho unesl, a vzápětí se pokusila o sebevraždu. Bowie chápe, že rozvod je jediná možná cesta. Získává syna do výhradní péče, definitivně překonává drogovou závislost a má teď jediný cíl, být skvělým otcem.

V roce 1980 se vrací na divadelní prkna a nastuduje na Broadwayi roli Sloniho muže, citlivého mladíka Josepha Merricka, uvězněného ve znetvořeném těle.

„Sloní muž na mě tolik zapůsobil právě proto, že mě vždycky přitahovali podivní, samotáři a vyvrženci. Snažím se toho o nich co nejvíc dozvědět.“

V témže roce vydává album *Scary Monsters... and Super Creeps*, na kterém rekapituluje svou dosavadní kariéru a chce ji pohřbit ve jménu nových začátků. Úspěchy tohoto roku však končí temnou událostí. Je zastřelen John Lennon, Bowieho blízký přítel. David je zrcen a odjíždí do ústraní do Švýcarska.

Bowieho následná hudební tvorba byla typická obratem k mainstreamu a vykročením do středního proudu. Nesla se na vlně soudobé taneční hudby a Bowie vůbec poprvé skládal písně, se kterými se vnitřně zcela neztotožňoval. Album *Let's Dance* (1983) přineslo sice stejnojmenný celosvětový hit, ale kritika ho zatratila, stejně jako o rok později album *Tonight*.

„Zbožňoval jsem peníze, které jsem vydělával. Ale abych je vydělával, musel jsem lidem dát to, po čem touží. A to znamenalo platit daň – sám sebe jsem jako umělce totálně vyčerpal.“

V roce 1984 došlo k tragédii, když Davidův nemocný bratr Terry utekl ze sanatoria a spáchal sebevraždu. Truchlící David se uzavřel před světem a vystupoval na veřejnosti jen sporadicky, výjimkou byl např. charitativní koncert Live Aid ve Wembley. V roce 1987 vydal nové album *Never Let Me Down* a připravil k němu opulentní turné Glass Spider. Mělo poměrně slabé přijetí a byla mu nejen kritikou, ale tentokrát i z řad fanoušků vytýkána komerce.

„Moje parketa je být obskurní, tvrdohlavý, polemický, dělat všechno po svém a řádně si

to užít. Tohle mě málem umělecky odrovnalo, zkrátka to nebylo pro mě.“

Bowieho obrat zpátky k umění a skutečné tvorbě se ukázal až na albu *Tin Machine* (1989), na kterém všechny zaskočil svým odklonem k rokenrolu. K pozitivním změnám došlo také v osobním životě, seznámil se s topmodelkou Iman, která se stala jeho novou životní láskou. Vzali se v roce 1992 a poté se spolu odstěhovali do New Yorku.

Následující album *Black Tie White Noise* (1993) se neslo ve znamení velmi osobní výpovědi o smrti bratra. Bowieho výtvarné vidění světa se zase odráží na konceptuálním albu na téma umění a vražda *1. Outside* (1995) a experimentální desce *Earthling* (1997).

„Miluju život. Ale témata mé práce jsou často temné stránky bytí: strach, pochybnosti, deprese, ztráta, zklamání. Stav, který mě zajímá především, je totální bol.“

Koncem devadesátých let začíná David Bowie šťastné období. Podařilo se mu vykoupit z nevýhodné smlouvy uzavřené kdysi s manažerem Defriesem a konečně je finančně zcela svým páнем. V roce 1999 vydává album *'hours...'*, vůbec první, které se dalo stáhnout na internetu. V roce 2000 se mu s Iman narodila dcera Alexandria. Vítězí nad všemi závislostmi, postupně se zbavuje i té poslední – cigarety. V roce 2002 následuje temnější album *Heathen*, kde se umělecky vyrovnává z šoku nad pádem dvojčat a přemítá nad ateistickou kulturou.

„Zabývám se apokalyptickými motivy, protože stále silněji cítím takovou podvědomou úzkost. Obzvláště potom, co jsem přivedl na svět dítě. Co mám dceru, beru teď svoje obavy a zlé předtuchy vážněji. Vezměte si, jaké je 21. století. Zatím velké zklamání, že?“

K dalšímu albu *Reality* (2003) chce Bowie uskuptečnit nejdelší turné kariéry. Začínají ho ale provázet zdravotní komplikace. Na koncertě v Oslu po něm neukázněný fanoušek hodil lízátko, které mu zasáhlo levé oko. Koncert v Praze musel vzdát v polovině, protože zkolaboval, spekulovalo se o uskřípnutém ramenním nervu i o problémech se srdcem. Potvrdilo se bohužel to druhé, další koncert v německém Schesselu už byl zrušen kvůli infarktu. Bowie se rozhoduje stáhnout do ústraní a odpočívat.

„Rozčiluje mě konečnost života. Ted', když konečně pochopím sebe i ostatní, bych měl umřít – co to je za pitomou hru? To tady není nikdo, s kým by se daly předělat pravidla? Řád bych, aby mi bylo dvě stě, tři sta let.“

V roce 2011 se po odmlece vrací do studia a dává dohromady skupinu starších spolupracovníků. Všichni podepisují mlčenlivost, Bowie nechce být pod tlakem očekávání nové desky. Album *The Next Day* vyšlo v roce 2013, po deseti letech od posledního alba a po sedmiletém životě v ústraní. Okamžitě zaznamenalo obrovský úspěch, ačkoliv k němu Bowie nedal jediný rozhovor a dál zůstal stranou společenského života.

V roce 2014 byla Davidu Bowiemu diagnostikována rakovina jater. Vrhá se do další práce, do vysněného projektu, který chtěl uskutečnit už od doby koketování s Orwellovým *1984* – napsat muzikál.

„Když mi bylo sedmnáct osmnáct, nejvíc ze všeho jsem chtěl napsat něco pro Broadway. Chtěl jsem napsat muzikál, ale vůbec jsem nevěděl, jak se to dělá, nebo z čeho se muzikály skládají, ale myšlenka napsat něco rockového pro jeviště mě provázela celým životem.“

Bowie se tedy spojil s irským dramatikem Endou Walshem a začali pracovat na muzikálu *Lazarus*. Podoba textu i písní se vyvíjela do poslední chvíle a Bowie se v New Yorku osobně účastnil zkoušek na světovou premiéru v režii Ivo van Hovea, kde se v hlavní roli Thomase J. Newtona představil Michael C. Hall. Premiéra se uskutečnila 7. prosince 2015 a závěrečná bouřlivá děkovačka byla také posledním vystoupením Davida Bowiewa na veřejnosti.

8. ledna, v den svých 69. narozenin, vydává album *Blackstar*. Za dva dny na to, 10. ledna 2016, David Bowie umírá.

„Byl to neuvěřitelně naplněný život, a kromě té doby na drogách v sedmdesátých letech podle mě málo z toho přišlo úplně nazmar. Svým způsobem jsem dokázal každý okamžik k něčemu využít. Jsem opravdu šťastlivec.“ – „A co odkaz, jaký byste po sobě chtěl zanechat?“ – „Chtěl bych, aby lidé uznali, že moje vlasy vypadaly fakt skvěle. (smích)“

TŘIKRÁT LAZARUS

Titul muzikálu. A zároveň slovo, které se v něm nikdy nevyšlo. Jaké v sobě skrývá tajemství a co vedlo Davida Bowieho k užití zrovna tohoto silného pojmu? Podívejme se na tři inspirační zdroje, na tři nositele tohoto jména, kteří nám mohou poodkrýt toto tajemství...

V Bibli nacházíme hned dva Lazary, dva muže, mezi kterými zdánlivě není žádné zřetelné spojení. První z nich, žebrák Lazar, je hrdinou z Ježíšova podobenství o boháči a Lazarovi v Lukášově evangeliu.

„Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do purpuru a kmentu a každého dne skvěle hodoval. Byl také jeden žebrák jménem Lazar, který ležel u jeho vrat plný vředů a toužil se najíst aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče. Dokonce i psi přicházeli a lízali mu vředy.“ (Lukáš, 16)

Jednoho dne boháč i chudák zemřeli. Lazar se ocitl v nebi, zato boháč skončil v pekle, jen v dálce mohl vidět Lazara v náručí Abrahamově. Prosil Abrahama, jestli by mu Lazar nemohl pomoci v mukách pekelných a varovat alespoň jeho bratry na zemi před tím, co je čeká. Abraham mu nevyhověl a podobenství tak ukazuje nejen na to, jak zlý boháč skončí v bolestech pekla a trpící chudák se dostane do království nebeského, ale poukazuje i na neprostupnost nebe a pekla.

To v *Janově evangeliu* najdeme jiného Lazara. Lazar z Betánie, přítel Ježíše, těžce onemocněl a jeho sestra Marie prosila Spasitele o pomoc. Když Ježíš přišel, byl Lazar už čtyři dny po smrti, přesto se nechal dovést k jeho hrobu a zázračně ho vzkřísil.

„Ježíš řekl: ‚Odstraňte ten kámen!‘ Sestra ze-mřelého Marta mu namítla: ‚Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.‘ Ježíš jí odpověděl: ‚Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.‘ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: ‚Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí okolo mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.‘ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: ‚Lazare, pojď ven!‘ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: ‚Rozvažte ho a nechte odejít!‘“ (Jan, 11)

Příběh o Lazarovi z Betánie ukazuje vítězství nad smrtí, stejně tak ale může vyvolat otázku, jaké je ocitnout se znovu, možná už jako cizinec, na světě mezi lidmi.

David Bowie údajně pod pojmem Lazarus myslel ještě na někoho, na americkou novinářku a básničku židovského původu Emmu Lazarusovou, která nikdy nedosáhla opravdového velkého uznání, ale jejíž báseň *Nový kolos* je vyrytá na podstavci sochy Svobody. Kam zařadit básničku, o které se neučí skoro nikde, ale jejíž pět veršů zná každý? Je to téma pomíjivosti lidského díla a odkazu, který po umělci zůstane.

„Dej mi své ubohé, unavené, své schoulené masy toužící volně dýchat, ten žalostný nadbytek tvých přeplněných břehů. Pošli je sem, zmítané bouří a bez domova, pro ně já pozvedám pochodeň u zlatých dveří!“

DRAMATIK ENDA WALSH O LAZAROVĚ

David Bowie mi dal přečíst čtyři stránky, na jejichž základě jsme chtěli začít psát příběh: vycházel by z jeho písní a navazoval by na Thomase Jeroma Newtona z novely Waltera Tevise *Muž, který spadl na Zemi*, kterého si Bowie zahrál ve filmu Nicolase Roega. (...) Kolem tohoto zdánlivě nesmrtelného, na Zemi ztroskotaného mimozemšťana načrtnul David tři další postavy: dívku, která možná není skutečná, „masového vraha“ Valentina a postavu, která věří, že je Emma Lazarus (americká básnička, jejíž báseň *Nový kolos* je vyrytá na podstavci sochy Svobody) – každopádně je to žena, která Thomasi Newtonovi, přistěhovalci z té nejbližší možné dálky, pomáhá a přitom se do něj zamiluje. Středem těchto pár stránek byl jednoduchý, silný obraz: Thomas Newton si staví raketu ze sutin. Jeho mizející rozum ho mučí sny, ve kterých se mu daří uniknout ze světa, přitom je ale zamčený ve svém pokoji vysoko ve věži a sbírá tam sílu konečně odejít.

To byl tedy výchozí bod. Mluvili jsme o postavách a motivech: izolace, zešílení, drogy, alkohol a muka nesmrtelnosti. A o kráse bezpodmínečné lásky, o tom, jak se postavy budou znovu a znovu ocitát mimo kontrolu, uchylovat se k temnému smutku a nečekanému násilí a taky budou vést fádňní hovory o zobání k televizi – všednost, která se rychle změní v řeckou tragédii. (...) Základní linka vyprávění byla už na Davidových čtyřech stránkách: muž, který chce opustit Zemi a kterému přitom někteří pomáhají a jiní mu v tom brání.

A pak tam byly ještě písničky.

David mi připravil složku s cédéčky. *„Pár z nich budeš znát“* – dost vtipná poznámka.

Příběh budeme vymýšlet společně, ale chtěl, abych songy vybíral já. Myslím, že on sám s nimi žil tak dlouho, že věděl, že pro mě bude jednodušší vnímat je s odstupem a z čistě vyprávěčské perspektivy.

Jeho texty jsou útržkovité a těžko srozumitelné, proto nejde ani tak o to, vnímat je jako slova. Mnohem víc jde o emoce, rytmus a atmosféru. Nechat postavy plout po vlnách citů a najít vstup do jejich duší.

Mluvili jsme také o formě našeho příběhu, která měla být kaleidoskopická. Že jde o umírajícího, o chvíle před smrtí, o tom, co mu běží hlavou. A jak to přenést na jeviště. Na začátku jsme vycházeli z představy někoho, kdo se pokouší uniknout, a skončili jsme u pohledu na někoho, kdo chce klid a hledá jednodušší cestu, jak zemřít.

Newton tráví své poslední chvíle tím, že se pokouší zastavit svůj rozum, který ho terorizuje a drží ho při životě. Pro nás nebylo důležité vědět, jestli se v závěru ocitá na Zemi nebo ve hvězdách. *Lazarus* je podivuhodný, těžký a někdy smutný sen, který si Newton musí prožít, aby na konci mohl získat klid.

MUŽ, KTERÝ SPADL NA ZEMI

Americký spisovatel Walter Tevis vydal svůj vědecko-fantastický román *Muž, který spadl na Zemi* v roce 1963. Jeho děj se odehrává v budoucnosti, v osmdesátých letech, kdy na Zemi přiletí obyvatel vzdálené planety Anthey, aby zde zachránil lidstvo před sebezničením a zjistil možnosti přesunu Anthéňanů z jejich vyprahlé umírající domoviny. Aby se mohl vrátit zpátky na svoji planetu, potřebuje mnoho peněz na stavbu rakety, prodává tedy lidem patenty mimozemských technologií, neuvěřitelně zbohatne, ale plán mu nevychází. Je totiž zrazen a zraněn právě lidmi, na jejichž nevyzpytatelnost a podlost nebyl i přes své rozsáhlé studium připraven. Stejně jako na osudovou lásku, smutek, samotu a svůdnost alkoholu. Thomas J. Newton je odhalen jako mimozemšťan, zkoumán tajnými službami, mučen a definitivně propuštěn bez možnosti návratu.

Britský režisér Nicolas Roeg se v roce 1975 rozhodl tento příběh cizince mezi lidmi přenést na filmové plátno a hledal představitele hlavní role. V televizi viděl dokument o Davidu Bowiem *Cracked Actor*, přímé svědectví osobního propadu, drog, daně za slávu, ale také toho, jak suverénně a s genialitou pracoval umělec se svým alter egem. Nicolas Roeg má jasno – mimozemšťan, který ponese téma izolace a odcizení může být pouze David Bowie. Výsledkem je tento mimořádný, nejednoznačný a silný film, jehož síla je především v definitivním splynutí Davida Bowieho s Thomasem J. Newtonem. S tímto hrdinou smutku, který k nám spadl odkudsi zdaleka, s bytostí fascinující a klamající tělem, s bohatým excentrikem, milováním davů, ukryvajícím ale svou osamělou citlivou duši v nerozbitné skořápce.

V muzikálu *Lazarus* se Thomas Jerome Newton vrací zpět na scénu. Na nestárnoucího návštěvníka z vesmíru se tak díváme o čtyřicet let staršíma očima Davida Bowieho a spolu s ním prožíváme další příběhy tohoto křehkého trosečníka, který více než s okolím bojuje se sebou samým. A přejeme mu, aby byl došel štěstí na své cestě zpátky ke hvězdám...

PÍSNĚ V MUZIKÁLU

LAZARUS

(Newton)

LOOK UP HERE,
I'M IN HEAVEN
I'VE GOT SCARS
THAT CAN'T BE SEEN
I'VE GOT DRAMA,
CAN'T BE STOLEN
EVERYBODY KNOWS ME NOW
LOOK UP HERE, MAN,
I'M IN DANGER
I'VE GOT NOTHING
LEFT TO LOSE

I'M SO HIGH IT MAKES
MY BRAIN WHIRL
I DROPPED MY CELL PHONE
DOWN BELOW
AIN'T THAT JUST LIKE ME
BY THE TIME I GOT TO
NEW YORK
I WAS LIVING LIKE A KING
THEN I USED UP ALL
MY MONEY
I WAS LOOKING FOR
YOUR ASS

THIS WAY OR NO WAY
YOU KNOW, I'LL BE FREE
JUST LIKE THAT BLUE BIRD
AIN'T THAT JUST LIKE ME

AND I'LL BE FREE
JUST LIKE THAT BLUEBIRD
OH I'LL BE FREE
AIN'T THAT JUST LIKE ME

(Album *Blackstar*,
David Bowie © 2015)

IT'S NO GAME

(Japonka, Newton,
Náctileté dívky)

SHIRNETO YAK AGE GA –
– KAKUMEI O MITEIRU
MO TENGOKUNO GIU NO
KAIDAN WA NAI

SILHOUETTES AND
SHADOWS WATCH
THE REVOLUTION
NO MORE – FREE STEPS
TO HEAVEN
IT'S NO GAME
OH—OOO

ORE GENJITSU KARA
SHIME DASARE
NANI GA OKKOTE IRU
KA WAKARA NAI
DOKO NI KYOKUN WA ARUKA
OHAYO GOZAIMASU

HITOBITO WA YABI
O ORARETEIRU
KONNA DOKUSAISHA
NI IGASHIME RARERU
NOWA KANASHI
I AM BARRED FROM
THE EVENT
I REALLY DON'T UNDERSTAND
THE SITUATION
BUT IT'S NO GAME

DOCUMENTARIES
ON REFUGEES
COUPLES 'GAINST
THE TARGET
YOU THROW THE ROCK
AGAINST THE ROAD

AND IT BREAKS INTO PIECES
DRAW THE BLINDS
ON YESTERDAY
MAND IT'S ALL SO MUCH
SCARIER
PUT A BULLET IN MY BRAIN
AND IT MAKES ALL
THE PAPERS

NAMMINO KIROKU EIGA
HIOTEKI O SE NI SHITA KOIBI
TO TACH
MICHI NI ISHI O NAGE REBA
KONAGO NA MI KUDAKE
KINO MI HUTAO SUREBA
KYOHU WA MASU
ORE NO ATAMA NI TAMA
O BUCHI KOME BA
SHIMBUN WA KAKI TATERU

SO WHERE'S THE
MORAL WHEN
PEOPLE HAVE THEIR
FINGERS BROKEN
TO BE INSULTED BY
THESE FASCISTS –
IT'S SO DEGRADING
AND IT'S NO GAME.
SHUT UP! SHUT UP!

(Album *Scary Monsters*,
David Bowie © 1980)

THIS IS NOT AMERICA

(Náctileté dívky, Dívka)

THIS IS NOT AMERICA
SHA-LA-LA-LA-LA

A LITTLE PIECE OF YOU
THE LITTLE PIECE IN ME
WILL DIE
THIS IS NOT THE MIRACLE
FOR THIS IS NOT AMERICA

BLOSSOM FAILS TO BLOOM
THIS SEASON
PROMISE NOT TO STARE
TOO LONG
FOR THIS IS NOT
THE MIRACLE

THERE WAS A TIME
A STORM THAT BLEW
SO PURE
THIS COULD BE
THE BIGGEST SKY
I COULD HAVE
THE FAINTEST IDEA.
FOR THIS IS NOT AMERICA
SHA-LA-LA-LA-LA
THIS IS NOT AMERICA
NO

THIS IS NOT
SHA LA-LA-LA-LA

SNOWMAN MELTING
FROM THE INSIDE
FALCON SPIRALS
TO THE GROUND
THIS COULD BE THE
BIGGEST SKY
SO BLOODY RED
TOMORROW'S CLOUDS

A LITTLE PIECE OF YOU
THE LITTLE PIECE IN ME
WILL DIE
THIS COULD BE THE MIRACLE
FOR THIS IS NOT AMERICA

THERE WAS A TIME
A WIND THAT BLEW
SO YOUNG
FOR THIS COULD BE
THE BIGGEST SKY
I COULD HAVE
THE FAINTEST IDEA
FOR THIS IS NOT AMERICA
SHA-LA-LA-LA-LA
THIS IS NOT AMERICA
NO
SHA-LA-LA-LA-LA

(Píseň k filmu „The Falcon and
the Snowman“, David Bowie,
Lyle Mays, Pat Metheny
© 1985)

THE MAN WHO SOLD
THE WORLD
(Michael, Dívka, Newton)

WE PASSED UPON THE STAIR
WE SPOKE OF WAS
AND WHEN
ALTHOUGH I WAS NOT THERE
HE SAID I WAS HIS FRIEND

WHICH CAME AS SOME
SURPRISE
I SPOKE INTO HIS EYES
HE MUST HAVE DIED ALONE
A LONG LONG TIME AGO.

OH NO, NOT ME
I NEVER LOST CONTROL
YOU'RE FACE TO FACE
WITH THE MAN WHO SOLD
THE WORLD.

I LAUGHED AND SHOOK
HIS HAND
AND MADE MY WAY
BACK HOME
I SEARCHED FOR
FORM AND LAND
FOR YEARS AND
YEARS I ROAMED
I GAZED A GAZELY STARE
AT ALL THE MILLIONS HERE
WE MUST HAVE DIED ALONE
A LONG LONG TIME AGO

WHO KNOWS? NOT ME
WE NEVER LOST CONTROL
YOU'RE FACE TO FACE
WITH THE MAN WHO SOLD
THE WORLD.

WHO KNOWS? NOT ME
WE NEVER LOST CONTROL
YOU'RE FACE TO FACE
WITH THE MAN WHO SOLD
THE WORLD.

WHO KNOWS? NOT ME
WE NEVER LOST CONTROL
YOU'RE FACE TO FACE
WITH THE MAN WHO SOLD
THE WORLD.

(Album *The Man Who Sold
the World*, David Bowie
© 1970)

NO PLAN

(Dívka)

HERE – THERE'S NO MUSIC
HERE, I'M LOST
IN STREAMS OF SOUND
HERE – AM I NOWHERE NOW,
NO PLAN
WHERE – EVER I MAY GO,
JUST WHERE
JUST THERE I AM

ALL OF THE THINGS
THAT ARE MY LIFE, MY DESIRE,
MY BELIEFS, MY MOODS
HERE IS MY PLACE,
WITHOUT A PLAN

HERE, SECOND AVENUE
JUST OUT OF VIEW
HERE – IS NO TRAFFIC HERE,
NO PLAN

ALL THE THINGS THAT
ARE MY LIFE, MY MOODS
MY BELIEFS, MY DESIRES,
ME ALONE, NOTHING
TO REGRET
THIS IS NO PLACE,
BUT HERE I AM,
THIS IS NOT QUITE YET.

*(Píseň pro muzikál Lazarus,
David Bowie © 2015)*

LOVE IS LOST

(Valentine, Náctileté dívky)

IT'S THE DARKEST HOUR,
YOU'RE 22
THE VOICE OF YOUTH,
THE HOUR OF DREAD
THE DARKEST HOUR AND
YOUR VOICE IS NEW
LOVE IS LOST, LOST IS LOVE

YOUR COUNTRY'S NEW,
YOUR FRIENDS ARE NEW
YOUR HOUSE AND EVEN YOUR

EYES ARE NEW
YOUR MAID IS NEW AND
YOUR ACCENT TOO
BUT YOUR FEAR IS AS OLD
AS THE WORLD

SAY GOODBYE TO THE
THRILLS OF LIFE
WHERE LOVE WAS GOOD,
NO LOVE WAS BAD
WAVE GOODBYE TO THE LIFE
WITHOUT PAIN
SAY HELLO OOO
YOU'RE A BEAUTIFUL GIRL

LOVE IS LOST
OH, LOVE IS LOST OOO
OH, LOVE IS LOST OOO
OH, LOVE IS LOST OOO

SAY HELLO TO THE LUNATIC
MEN

SAY HELLO, HELLO
TELL THEM YOUR SECRETS
TELL THEM ALL YOU KNOW
OH, WHAT HAVE I DONE? OH,
WHAT HAVE I DONE?
THEY ARE LIKE A GRAVE
LOVE IS LOST, LOST IS LOVE

YOU KNOW SO MUCH IT'S
MAKING YOU CRY
YOU KNOW, YOU KNOW
YOU REFUSE TO TALK BUT
YOU THINK LIKE MAD
YOU KNOW, YOU KNOW

YOU'VE CUT OUT YOUR SOUL
AND
THE FACE OF THOUGHT
YOU KNOW, YOU KNOW, YOU
KNOW

OH, WHAT HAVE YOU DONE?
OH, WHAT HAVE YOU DONE?

*(Album The Next Day,
David Bowie © 2013)*

CHANGES

(Elly, Náctileté dívky)

I STILL DON'T KNOW WHAT
I WAS WAITING FOR
AND MY TIME WAS
RUNNING WILD
A MILLION DEAD-END
STREETS
AND EVERY TIME I THOUGHT
I'D GOT IT MADE
IT SEEMED THE TASTE
WAS NOT SO SWEET
SO I TURNED MYSELF
TO FACE ME
BUT I'VE NEVER CAUGHT
A GLIMPSE
OF HOW THE OTHERS
MUST SEE THE FAKER
I'M MUCH TOO FAST
TO TAKE THAT TEST

CH-CH-CH-CH-CHANGES
TURN AND FACE THE
STRANGE.
CH-CH-CHANGES
DON'T WANT TO BE
A RICHER ONE
CH-CH-CH-CH-CHANGES
TURN AND FACE THE
STRANGE.

CH-CH-CHANGES
JUST GONNA HAVE TO
BE A DIFFERENT ONE
TIME MAY CHANGE ME
BUT I CAN'T TRACE TIME

I WATCH THE RIPPLES
CHANGE THEIR SIZE
BUT NEVER LEAVE THE
STREAM
OF WARM IMPERMANENCE
AND
SO THE DAYS FLOAT
THROUGH MY EYES

BUT STILL THE DAYS SEEM
THE SAME
AND THESE CHILDREN THAT
YOU SPIT ON

AS THEY TRY TO CHANGE
THEIR WORLDS
ARE IMMUNE TO YOUR
CONSULTATIONS
THEY'RE QUITE AWARE
OF WHAT THEY'RE GOING
THROUGH
CH-CH-CH-CH-CHANGES

TURN AND FACE THE
STRANGE.
CH-CH-CHANGES
DON'T TELL THEM TO GROW
UP AND OUT OF IT
CH-CH-CH-CH-CHANGES
TURN AND FACE
THE STRANGE.
CH-CH-CHANGES
WHERE'S YOUR SHAME
YOU'VE LEFT US UP TO OUR
NECKS IN IT

TIME MAY CHANGE ME
BUT YOU CAN'T TRACE TIME
STRANGE FASCINATION,
FASCINATING ME
CHANGES ARE TAKING
THE PACE
I'M GOING THROUGH
CH-CH-CH-CH-CHANGES
TURN AND FACE
THE STRANGE.
CH-CH-CHANGES
OH, LOOK OUT YOU
ROCK'N ROLLERS
CH-CH-CH-CH-CHANGES
TURN AND FACE THE
STRANGE.

CH-CH-CHANGES
PRETTY SOON NOW YOU'RE
GONNA GET OLDER
TIME MAY CHANGE ME
BUT I CAN'T TRACE TIME

I SAID THAT TIME MAY
CHANGE ME
BUT I CAN'T TRACE TIME

*(Album Hunky Dory, David
Bowie © 1971)*

WHERE ARE WE NOW?

(Newton)

HAD TO GET THE TRAIN
FROM POTSDAMER PLATZ
YOU NEVER KNEW THAT
THAT I COULD DO THAT
JUST WALKING THE DEAD

SITTING IN THE DSCHUNDEL
ON NUMBERGER STRASSE
A MAN LOST IN TIME
NEAR KADEWE
JUST WALKING THE DEAD

WHERE ARE WE NOW?
WHERE ARE WE NOW?
THE MOMENT YOU KNOW
YOU KNOW YOU KNOW

TWENTY THOUSAND PEOPLE
CROSS BOSEBRUCKE
FINGERS ARE CROSSED
JUST IN CASE
WHERE ARE WE NOW?
WHERE ARE WE NOW?
THE MOMENT YOU KNOW
YOU KNOW YOU KNOW

AS LONG AS THERE'S SUN
AS LONG AS THERE'S SUN
AS LONG AS THERE'S RAIN
AS LONG AS THERE'S RAIN

AS LONG AS THERE'S FIRE
AS LONG AS THERE'S FIRE
AS LONG AS THERE'S ME
AS LONG AS THERE'S YOU

*(Album The Next Day, David
Bowie © 2013)*

ABSOLUTE BEGINNERS

*(Newton, Elly, Valentine,
Náctileté dívky, Dívka)*

I'VE NOTHING MUCH
TO OFFER
THERE'S NOTHING
MUCH TO TAKE
I'M AN ABSOLUTE BEGINNER
BUT I'M ABSOLUTELY SANE
AS LONG AS WE'RE
TOGETHER
THE REST CAN GO TO HELL
I ABSOLUTELY LOVE YOU
BUT WE'RE ABSOLUTE
BEGINNERS
WITH EYES COMPLETELY
OPEN
BUT NERVOUS ALL THE SAME

IF MY LOVE SONG
COULD FLY OVER MOUNTAINS
COULD LAUGH AT THE OCEAN
JUST LIKE THE FILMS

THERE'S NO REASON
TO FEEL ALL THE HARD TIMES
TO LAY DOWN THE HARD
LINES
IT'S ABSOLUTELY TRUE

NOTHING MUCH COULD
HAPPEN
NOTHING I CAN'T SHAKE
OH I'M AN ABSOLUTE
BEGINNER
WITH NOTHING MUCH
AT STAKE
AS LONG AS YOU'RE STILL
SMILING
THERE'S NOTHING MORE
I NEED

I ABSOLUTELY LOVE YOU
BUT I'M AN ABSOLUTE
BEGINNER
IF MY LOVE IS YOUR LOVE
WE'RE CERTAIN TO SUCCEED

IF OUR LOVE SONG
COULD FLY OVER MOUNTAINS
COULD SAIL OVER

HEARTACHE
JUST LIKE THE FILMS

IF THERE'S REASON
TO FEEL ALL THE HARD TIMES
TO LAY DOWN THE HARD
LINES
IT'S ABSOLUTELY TRUE

*(Píseň ke stejnojmennému
filmu, David Bowie © 1986)*

DIRTY BOYS
(Valentine)

SOMETHING LIKE
TOBACCO ROAD
LIVING ON A LONELY ROAD
I WILL PULL YOU OUT
OF THERE
WE WILL GO TO
FINCHLEY FAIR.
I WILL BUY YOU
A FEATHER HAT
I WILL STEAL A CRICKET BAT
SMASH SOME WINDOWS,
MAKE A NOISE
WE WILL RUN WITH
DIRTY BOYS

WHEN THE SUN GOES DOWN
WHEN THE SUN GOES DOWN
AND THE DIE IS CAST
WHEN THE DIE IS CAST
AND YOU HAVE NO CHOICE
WE WILL RUN WITH
DIRTY BOYS

WE ALL GO MAD,
WE ALL WANT YOU
ME AND THE BOYS
WE ALL GO THROUGH
YOU'VE GOT TO LEARN
TO HOLD YOUR TONGUE
THIS AIN'T THE MOON,
THIS IS BURNIN' SUN

WHEN THE SUN GOES DOWN
WHEN THE SUN GOES DOWN

AND THE DIE IS CAST
WHEN THE DIE IS CAST
AND YOU HAVE NO CHOICE
WE WILL RUN WITH
DIRTY BOYS

*(Album The Next Day,
David Bowie © 2013)*

KILLING A LITTLE TIME
(Newton)

I STAGGERED THROUGH
THIS CRIMINAL RAIN
I'M NOT IN LOVE
NO PHONY PAIN

CREEPING THROUGH
THIS TIDAL WAVE
NO WARM EMBRACE
JUST A LOVERS' GRAVE
THIS SYMPHONY
THIS RAGE IN ME
I'VE GOT A HANDFUL
OF SONGS TO SING
TO STING YOUR SOUL
TO FUCK YOU OVER

THIS FURIOUS RAIN

I'M FALLING MAN
I'M CHOKING MAN
I'M FADING MAN
I'M THE BROKEN LINE

I'M FALLING MAN
I'M CHOKING MAN
I'M FADING MAN

JUST KILLING A LITTLE TIME

I LOVE THE SOUND
OF AN EMPTY ROOM
THE SCREAMS OF NIGHT
THE END OF LOVE
TWO BEATING HEARTS
ONE LABOURED START
ONE OPEN WOUND
WASTED AND DRAWN

NO SYMPATHY
THIS FURIOUS RAIN
I LAY IN BED
THE MONSTER FED
THE BODY BLED
I TURNED AND SAID
I GET SOME OF YOU
ALL THE TIME
ALL OF YOU
SOME OTHER TIME
THIS RAGE IN ME
GET AWAY FROM ME

I'M FALLING MAN
I'M CHOKING MAN
I'M FADING MAN
I'M THE BROKEN LINE

I'M FALLING MAN
I'M CHOKING MAN
I'M FADING MAN
JUST KILLING A LITTLE TIME

THIS SYMPHONY
GET AWAY FROM ME

*(Píseň pro muzikál Lazarus,
David Bowie © 2015)*

LIFE ON MARS?
(Dívka)

IT'S A GOD-AWFUL
SMALL AFFAIR
TO THE GIRL WITH
THE MOUSY HAIR
BUT HER MUMMY
IS YELLING "NO"
AND HER DADDY HAS
TOLD HER TO GO
BUT HER FRIEND IS
NOWHERE TO BE SEEN
NOW SHE WALKS THROUGH
HER SUNKEN DREAM
TO THE SEAT WITH
THE CLEAREST VIEW
AND SHE'S HOOKED TO
THE SILVER SCREEN
BUT THE FILM IS

A SADDENING BORE
FOR SHE'S LIVED IT
TEN TIMES OR MORE
SHE COULD SPIT IN
THE EYES OF FOOLS
AS THEY ASK HER TO
FOCUS ON

SAILORS FIGHTING IN
THE DANCE HALL
OH MAN!
LOOK AT THOSE
CAVEMEN GO
IT'S THE FREAKIEST SHOW
TAKE A LOOK AT
THE LAWMAN
BEATING UP THE
WRONG GUY
OH MAN! WONDER IF
HE'LL EVER KNOW
HE'S IN THE BEST
SELLING SHOW
IS THERE LIFE ON MARS?

IT'S ON AMERIKA'S
TORTURED BROW
THAT MICKEY MOUSE
HAS GROWN UP A COW
NOW THE WORKERS
HAVE STRUCK FOR FAME
,CAUSE LENNON'S ON
SALE AGAIN
SEE THE MICE IN THEIR
MILLION HORDES
FROM IBIZA TO
THE NORFOLK BROADS
RULE BRITANNIA IS
OUT OF BOUNDS
TO MY MOTHER, MY DOG,
AND CLOWNS
BUT THE FILM IS
A SADDENING BORE
,CAUSE I WROTE IT TEN
TIMES OR MORE
IT'S ABOUT TO BE
WRIT AGAIN
AS I ASK YOU TO FOCUS ON
SAILORS FIGHTING IN
THE DANCE HALL
OH MAN!
LOOK AT THOSE

CAVEMEN GO
IT'S THE FREAKIEST SHOW

TAKE A LOOK AT
THE LAWMAN
BEATING UP
THE WRONG GUY
OH MAN! WONDER IF
HE'LL EVER KNOW
HE'S IN THE BEST
SELLING SHOW
IS THERE LIFE ON MARS?

*(Album Hunky Dory, David
Bowie © 1971)*

ALL THE YOUNG DUDES
(Ben, Maemi, Náctileté dívky)

WELL BILLY RAPPED ALL
NIGHT ABOUT HIS SUICIDE
HOW HE'D KICK IT IN
THE HEAD WHEN HE WAS
TWENTY-FIVE
DON'T WANNA STAY ALIVE –
WHEN YOU'RE TWENTY-FIVE
WENDY'S STEALING CLOTHES
FROM UNLOCKED CARS
FREEDY'S GOT SPOTS FROM
RIPPING OFF THE STARS
FROM HIS FACE
A FUNKY LITTLE BOAT RACE

THE TELEVISION MAN
IS CRAZY SAYING WE'RE
JUVENILE DELINQUENT
WRECKS
OH MAN I DON'T NEED TV
WHEN I GOT T REX
HEY BROTHER YOU GUESSED
I'M A DUDE

ALL THE YOUNG DUDES
CARRY THE NEWS
BOOGALOO DUDES
CARRY THE NEWS

ALL THE YOUNG DUDES
CARRY THE NEWS
BOOGALOO DUDES
CARRY THE NEWS

NOW LUCY LOOKS SWEET
THOUGH HE DRESSES LIKE
A QUEEN
HE CAN KICK LIKE A MULE IT'S
A REAL MEAN TEAM
BUT WE CAN LOVE
OH WE CAN LOVE
AND MY BROTHER'S BACK
AT HOME WITH HIS BEATLES
AND HIS STONES
WE NEVER GOT IT OFF ON
THAT REVOLUTION STUFF
WHAT A DRAG – TOO MANY
SNAGS

NOW I'VE DRUNK A LOT OF
WINE AND I'M FEELING FINE
GOT TO RACE SOME CAT
TO BED
IS THIS CONCRETE
ALL AROUND
OR IS IT IN MY HEAD?
OH BROTHER YOU GUESSED
I'M A DUDE.

ALL THE YOUNG DUDES
CARRY THE NEWS
BOOGALOO DUDES
CARRY THE NEWS

ALL THE YOUNG DUDES
CARRY THE NEWS
BOOGALOO DUDES
CARRY THE NEWS

*(Píseň pro kapelu „Mott
the Hoople“, David Bowie
© 1974)*

ALWAYS CRASHING
IN THE SAME CAR

(Elly)

EVERY CHANCE, EVERY
CHANCE THAT I TAKE
I TAKE IT ON THE ROAD

THOSE KILOMETERS AND
THE RED LIGHTS
I WAS ALWAYS LOOKING
LEFT AND RIGHT
OH, BUT I'M ALWAYS
CRASHING IN THE SAME CAR

JASMINE, I SAW YOU PEEPING
AS I PUSHED MY FOOT DOWN
TO THE FLOOR

I WAS GOING ROUND AND
ROUND THE HOTEL GARAGE
MUST HAVE BEEN TOUCHING
CLOSE TO 94
OH, BUT I'M ALWAYS
CRASHING IN THE SAME CAR
YEAH YEAH YEAH YEAH

(Album Low,
David Bowie © 1977)

VALENTINE'S DAY

(Valentine)

VALENTINE TOLD ME WHO'S
TO GO
FEELINGS HE TREASURED
MOST OF ALL
THE TEACHERS AND
THE FOOTBALL STARS
IT'S IN HIS TINY FACE
IT'S IN HIS SCRAWNY HANDS

VALENTINE SOLD HIS SOUL
HE'S GOT SOMETHING TO SAY
IT'S VALENTINE'S DAY

THE RHYTHM OF THE CROWD
TEDDY AND JUDY DOWN
VALENTINE SEES IT ALL

HE'S GOT SOMETHING TO SAY
IT'S VALENTINE'S DAY

VALENTINE TOLD ME
HOW HE FEELS
IF ALL THE WORLD WERE
UNDER HIS HEELS
OR STUMBLING
THROUGH THE MALL
IT'S IN HIS TINY FACE
IT'S IN HIS SCRAWNY HANDS
VALENTINE KNOWS IT ALL
HE'S GOT SOMETHING TO SAY
IT'S VALENTINE'S DAY

VALENTINE, VALENTINE
VALENTINE, VALENTINE
IT'S IN HIS SCRAWNY HANDS
IT'S IN HIS ICY HEART
IT'S HAPPENING TODAY
VALENTINE, VALENTINE

IT'S IN HIS SCRAWNY HANDS
IT'S IN HIS ICY HEART
IT'S HAPPENING TODAY
VALENTINE, VALENTINE

(Album The Next Day,
David Bowie © 2013)

WHEN I MET YOU

(Newton, Náctileté dívky)

YOU KNEW JUST EVERYTHING
BUT NOTHING AT ALL
NOW THE LUMINOUS DARK
FEELS LIKE PAIN AGAIN

YOU COULD FEEL MY BREATH
YOU OPENED MY EYES
FOR I COULD NOT SEE

WHEN I MET YOU
WHEN I MET YOU
WHEN I MET YOU
YOU'RE FEELINGS AGAIN
I COULD NOT SPEAK
YOU'RE DROWNING IN PAIN
YOU OPENED MY MOUTH
YOU'RE WALKING IN MIST
YOU OPENED MY HEART

YOU'RE LIVING AGAIN
MY SPIRIT ROSE
SHE TORE YOU DOWN
THE MARKS AND STAINS
IT WAS ALL THE SAME
COULD NOT EXIST
YOU WERE AFRAID
WHEN I MET YOU

NOW IT'S ALL THE SAME
IT'S ALL THE SAME

THE SUN IS GONE

IT'S ALL THE SAME

BUT WHEN I MET YOU

WHEN I MET YOU

WHEN I MET YOU

WHEN I MET YOU

WHEN I MET YOU
YOU WERE AFRAID
WHEN I MET YOU

SHE STOLE YOUR HEART
WHEN I MET YOU
YOU DON'T UNDERSTAND
WHEN I MET YOU
YOU SHOULD BE ASHAMED
WHEN I MET YOU
YOU SHOULD HAVE KNOWN
I WAS THE WALKING DEAD

SHE TORE YOU DOWN
I WAS KICKED IN THE HEAD
SHE TORE YOU DOWN
THE EDGE HAD BECOME
THE CENTER OF MY WORLD
THE SEAMS OF MY LIFE
THE STREAMS OF DEBRIS

NEITHER WOUNDS
OF A FRIEND
NOR THE KISS OF A FOE
THE PECK OF
A BLACKENED EYE
AN EYE FOR THE CROWD

WHEN I MET YOU
I COULD NOT SPEAK
I MET YOU
THEN I MET YOU
MY SPIRITS ROSE
YOUR FEELINGS AGAIN
MY KIND OF TRUTH
YOU'RE DROWNING IN PAIN
COULD NOT EXIST
YOU'RE WALKING IN MIST
WHEN I MET YOU
YOU'RE LIVING AGAIN
NOW IT'S ALL THE SAME
SHE TORE YOU DOWN
IT'S ALL THE SAME
IT WAS ALL THE SAME
THE SUN IS GONE
YOU WERE AFRAID
IT'S ALL THE SAME
BUT WHEN I MET YOU

THE DREAM OF TIME
WHEN I MET YOU
WHEN I MET YOU
WHEN I MET YOU

WHEN I MET YOU
YOUR FEELINGS AGAIN
WHEN I MET YOU
YOU'RE DROWNING IN PAIN
I WAS THE WALKING DEAD
YOU'RE WALKING IN MIST
I WAS KICKED IN THE HEAD
YOU'RE LIVING AGAIN
IT WAS SUCH A CRIME
SHE TORE YOU DOWN
IT WAS SUCH A TIME

WHEN I – WHEN I
I WAS CRUSHED INSIDE

WHEN I – WHEN I
I WAS TORN INSIDE

WHEN I

WHEN I MET YOU
WHEN I MET YOU

I WAS TOO INSANE
COULD NOT TRUST A THING
I WAS OFF MY HEAD
I WAS FILLED WITH TRUTH
IT WAS NOT GOD'S TRUTH
BEFORE I MET YOU

(Píseň pro muzikál Lazarus,
David Bowie © 2015)

„HEROES“
(Newton, Dívka,
Náctileté dívky)

I
I WILL BE KING
AND YOU
YOU WILL BE QUEEN
THOUGH NOTHING WILL
DRIVE THEM AWAY
WE CAN BEAT THEM
JUST FOR ONE DAY
WE CAN BE HEROES
JUST FOR ONE DAY
AND YOU
YOU CAN BE MEAN
AND I
,CAUSE WE'RE FREE NOW
AND THAT IS A FACT
YES WE'RE FREE NOW
AND THAT IS THAT

I
I WISH YOU COULD SWIM
LIKE THE DOLPHINS
LIKE DOLPHINS CAN SWIM
THOUGH NOTHING
NOTHING WILL KEEP
US TOGETHER
WE CAN BEAT THEM
FOR EVER AND EVER
OH WE CAN BE HEROES
JUST FOR ONE DAY

I
I WILL BE KING
AND YOU
YOU WILL BE QUEEN
WE'RE NOTHING
AND NOTHING WILL HELP US
MAYBE WE'RE LYING
THEN YOU BETTER NOT STAY
BUT WE COULD BE SAFER
JUST FOR ONE DAY

WE CAN BE HEROES
WE CAN BE HEROES
WE CAN BE HEROES
JUST FOR ONE DAY

(Album Heroes,
David Bowie © 1977)

TVŮRCI

MARIÁN AMSLER

Režisér. Vystudoval divadelní dramaturgii a následně doktorandské studium v oboru divadelní režie na VŠMU v Bratislavě. Je spoluzakladatelem a režisérem Divadla Letí v Praze, působil jako umělecký šéf HaDivadla v Brně (2010–2014) a Divadla Astorka v Bratislavě (2015–2018). Jako host režíroval v mnoha slovenských a českých divadlech (Slovenské národní divadlo, Divadlo Aréna, Divadlo Astorka, Divadlo Andreje Bagara v Nitře, Slovenské komorní divadlo v Martině, Národní divadlo Brno, Dejvické divadlo, Divadlo Na zábradlí, Divadlo J. K. Tyla, Divadlo Petra Bezruče, Klicperovo divadlo a další). Za své inscenace Čechovových her *Platonov* a *Ivanov* získal dvakrát ocenění DOSKY v kategorii Objev sezony. Inscenace *Platonov* získala další ceny na studentských festivalech včetně mezinárodních. V kategorii Nejlepší režie získal DOSKY za inscenaci *Pohania* (Slovenské národní divadlo, 2012). Inscenace *Fanny a Alexander* v jeho režii získala DOSKY za Nejlepší inscenaci sezony (Slovenské národní divadlo, 2016). V současné době působí mimo jiné jako umělecký šéf nezávislého divadla DPM v Bratislavě a vede ročník režie na VŠMU.

JANA SLOUKOVÁ

Dramaturgyně. Absolventka činoherní dramaturgie pražské DAMU v ročníku Darii Ullrichové a Jana Nebeského. Paralelně vystudovala také obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužákem Danielem Špinarem a Janem Fričem. Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, kde se kromě profilace této výrazné české scény dramaturgicky podílela na desítkách jednotlivých inscenací. V roce 2017 přijala nabídku stát se uměleckou šéfovou této scény. Během svého hradeckého působení byla také dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Dramaturgicky spolupracovala i s dalšími českými scénami,

mj. s Divadlem Na zábradlí, Divadlem Petra Bezruče, Letními shakespearovskými slavnostmi a Městským divadlem Kladno. Kromě praktické dramaturgie se věnuje překládání z němčiny. Od sezony 2019/20 je šéfdramaturgyní Městských divadel pražských.

JURAJ KUCHÁREK

Scénograf. Vystudoval scénografii na VŠMU v Bratislavě. Po ukončení studií se prosadil jako televizní, filmový a divadelní scénograf v Čechách i na Slovensku. Je autorem scénografií k inscenacím Slovenského národního divadla – *Pohania* (2012), *Jana Eyrová* (2014), *Fanny a Alexander* (2016), *Vojna a mier* (2018), *Štvorec* (2019) – všechny v režii Mariána Amslera. V Divadle Aréna pracoval na inscenacích *Povstanie* (2014, režie Sláva Daubnerová), *Podvolenie* (2017, režie Marián Amsler). V Klicperově divadle vytvořil scénografii ke *Škole pro ženy* (2015, režie Marián Amsler), v Jihočeském divadle *Kreutzerovu sonátu* (2015, režie Lukáš Brutovský), v Divadle J. K. Tyla spolupracoval na inscenaci *Úklady a láska* (2015, režie Marián Amsler). Je držitelem ceny DOSKY za nejlepší scénografii sezony 2017/18 v inscenaci *Vojna a mier* v režii Mariána Amslera. Na tuto cenu byl předtím také čtyřikrát nominován (2012, 2014, 2015, 2016).

EVA JIŘIKOVSKÁ

Scénografka a kostýmní výtvarnice. Vystudovala grafiku a výtvarnou výchovu na Masarykově univerzitě v Brně, v letech 2004–2016 působila jako výtvarnice propagační grafiky, scény a kostýmů ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti (*Alenka v říši divů*, *Kalibův zločin*, *Kříž u potoka* ad.). Spolupracuje s režiséry Annou Davidovou (*Absolutno* v Dejvickém divadle), Dodem Gombárem (*Merlin aneb Pustá zem ve Švandově divadle*), Janem Antonínem Pitínským (*Oresteia* v Městském divadle Zlín), Jiřím Honzírkem, Břetislavem Rychlíkem, Michalem Dočekalem (*Sternenhoch* v Národním divadle), Martinem Františkem (*Kříž u potoka*) a Danielem Špinarem (*Tři sestry* v Národním divadle). Několikrát byla nominována v Cenách Alfréda

Radoka či v Cenách divadelní kritiky. Podílela se na dokumentech České televize (*Mistr*, *Vracaja sa dom od Betléma*), celovečerním filmu *Klíček*, taktéž jako architektka na natáčení pořadu *Na forbíně* a *Manéž Bolka Polívky*. Věnuje se i vlastní volné tvorbě a spolupracuje se souborem Hradišťan.

JAN ALEŠ

Autor hudebního nastudování. Absolvoval obor klavír na Konzervatoři Jaroslava Ježka a studoval také teorii na Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Pět let působil v kapele trumpetisty Laca Decziho, v současnosti hraje v kapelách Ewy Farné, Kláry Vytiskové a v projektech Očepovsky a Vikollejen. Spolupracuje také s českými divadly. Hudebně se podílel např. na muzikálech *Urinetown* (2009, režie Lucie Málková) a *Balada pro banditu* (2011, režie Lucie Málková), uváděných v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, nebo na inscenaci *Parchant Marilyn* (2012, režie Natálie Deáková), uváděné ve Švandově divadle, a postmuzikálu v režii Vladimíra Morávka *Cyrano!! Cyrano!! Cyrano!!* (2011, Divadlo na Vinohradech). Je vyhledávaným session hráčem, produkuje a učí na Konzervatoři Jaroslava Ježka.

STANISLAVA VLČEKOVÁ

Choreografka, tanečnice a taneční pedagožka. Absolventka Konzervatória J. L. Bellu v Banské Bystrici, pedagogiky moderního tance na VŠMU v Bratislavě a doktorského studia na Katedře herecké tvorby tamtéž. Jako choreografka spolupracovala s režiséry R. Polákem, M. Amslerem, S. Daubnerovou, J. Vlkem, M. Peckem, M. Vajdičkou a dalšími. Od roku 2005 je stálou členkou a choreografkou fyzického divadla Debris Company: *Soliloquy* (2006), *Dolcissime Sirene* (2007), *Ortopoetikum* (2007), *Hexen* (2010), *MONO* (2010, ve spolupráci s Petrem Jaškou), *EPIC* (2012), *Clear* (2014), *WOW!* (2017), *Únos Európy* (2017), *Jób* (2018), *GLITCH* (2019). V roce 2004 získala Cenu poroty na Saitama International Dance Contest v Tokiu za spolupůsobení choreografie pro skupinu MY3; v roce

2009 cenu TAOS za produkci *Hexen* (Debris Company). V roce 2012 získala v Bělehradě třetí místo za choreografii *Rose* pro Balet Bratislava. Pedagogicky působila v divadle Štúdio tanca a na Konzervatóriu J. L. Bellu v Banské Bystrici, od roku 2011 na Katedře herecké tvorby VŠMU v Bratislavě.

MICHAL ZAHÁLKA

Dramaturg. Vystudoval divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, odborně se zajímá o francouzské drama (zejména klasicistní a současné) a jeho české překlady, moderní britskou dramaturgii a problematiku divadelního překladu obecně, aktuálně připravuje monografii o divadelních překladech Jindřicha Hořejšího. Překládá divadelní texty z francouzštiny (Georges Courteline, Joël Pommerat, Pauline Peyrade, Hédi Tillet de Clermont-Tonnerre, Florian Zeller aj.) a angličtiny (Torben Betts, David Hare, David Greig, Tracy Letts aj.). Příležitostně píše nonsensovou poezii a věnuje se tvorbě a překladu písňových textů. Od sezony 2018/19 je dramaturgem Městských divadel pražských.

HERCI

IGOR OROZOVIČ

Studoval muzikálové herectví na Konzervatoři Jaroslava Ježka a činoherní herectví na DAMU v Praze. V roce 2009 získal angažmá v činohře Národního divadla moravskoslezského, kde na sebe upozornil např. jako Mozart v Shafferově *Amadeovi* (2011, Nominace na Cenu Alfréda Radoka v kategorii Talent) nebo Faraon v muzikálu A. L. Webera *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* (2012, Nominace na Cenu Thálie v kategorii Muzikál). Od roku 2013 je členem Činohry Národního divadla, kde ztvárnil množství výrazných rolí, mj. Švandu ve *Strakonickém dudákově* nebo Jiřího Traxlera v inscenaci *V rytmu swingu*

buší srdce mé (2016, Nominace na Cenu Thálie v kategorii Muzikál). Spolupracuje s Jihočeskou filharmonii na koncertním provedení *Balady pro banditu*, hostuje v Divadle v Dlouhé, ve Studiu DVA, v Divadle Kalich nebo v Činoherním klubu a je spoluzakladatelem Cabaretu Calambour, kde působí i jako autor textů a hudby. Autorsky se podílel na inscenaci *Bezruký Frantík*, kterou uvádí Divadlo pod Palmovkou. Věnuje se také hudební tvorbě.

ONDŘEJ RUML

Vystudoval obor populární zpěv na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze a obor jazzový zpěv na Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka. Od roku 2009 se začal věnovat kromě zpěvu i herecké a muzikálové tvorbě (*Johanka z Arku, Kudykam, Quasimodo, Hamlet...*). Jako herec a zpěvák působí také v činohře. Hostoval mimo jiné ve Švandově divadle (*Český kalendář, Merlin – Zrození, Merlin – Pustá zem*) nebo ve studiu Ypsilon, kde hraje v inscenaci *Rusalka nejen podle Dvořáka* (režie Jan Schmid). Je členem divadelní společnosti Indigo Company, kde hraje Algernona v komedii *Jak je důležité býtí (s) Filipem*. V roce 2010 vydal autorské album *Proměna* a v roce 2014 album *Ondřej Ruml zpívá Ježka, Voskovce a Wericha*, které bylo oceněno Zlatou deskou. Pozoruhodné je jeho album *Nahubu* (2016), na kterém nebyl použit jediný hudební nástroj. Všechny hlasy i zvuky si nahrál ve studiu sám pouze svým hlasem, ústy nebo tělem. V roce 2018 natočil vánoční album *Zapomenutý příběh* s hostujícími Boleslavem Polívkou.

NINA HORÁKOVÁ

V roce 2012 absolvovala činoherní herectví na DAMU. V průběhu studia získala možnost projevit svůj výrazný hudební talent v inscenacích Divadla Na Fidlovačce. V Divadle Kalich se představila v muzikálech *Pomáda* (jako Frenchy) a *Vlasy*. Účinkovala také v několika projektech spolku Veselé skoky (*Chabrus line, Ve stanici nelze*). V roce 2014 nastoupila do souboru Městského divadla v Mladé Boleslavi, kde ztvárnila několik výrazných rolí, např. Eržiku v *Baladě*

pro banditu, titulní roli v Giraudouxově *Ondině*, Oonu Chaplinovou v inscenaci *Chaplin* ad. Od roku 2015 je členkou souboru Městských divadel pražských. Věnuje se také autorské hudební tvorbě, zpěvu a dabingu.

ERIKA STÁRKOVÁ

V letech 2000 až 2004 studovala konzervatoř v Brně, již ve druhém ročníku však hostovala v Divadle Radost a ve čtvrtém ročníku v Národním divadle Brno v inscenaci hry Martina McDonagha *Osiřelý západ*, kde ztvárnila hlavní ženskou postavu Girleen. Také při následném studiu herectví na JAMU hrála několik rolí v Národním divadle v Brně a po absolvování jí bylo nabídnuto angažmá, které ukončila v roce 2010, poté se stala členkou hereckého souboru brněnského HaDivadla, kde pod vedením uměleckého šéfa Mariána Amslera působila až do roku 2014. Za roli Maryši byla nominována na Cenu divadelní kritiky. Od dubna 2016 do září 2017 byla členkou hereckého souboru Činoherního studia v Ústí nad Labem. Spolupracovala se Švandovým divadlem, Divadlem Letí nebo Divadlem pod Palmovkou, věnuje se také zpěvu a filmové a televizní tvorbě.

PAVOL SMOLÁRIK

Studoval herectví na KALD DAMU v ročníku Miroslava Kroboty. Je členem a spoluzakladatelem Divadla Letí a experimentální divadelní skupiny Boca Loca Lab, kterou vedl režisér Jiří Adámek. Ta proslula originálními a oceňovanými projekty jako *Tiká tiká politika, Evropané* či nejnověji experimentální operou *Bludiště seznamů*. S Adámkem spolupracoval také na půdě Národního divadla (*Po sametu a Nová Atlantida*) nebo divadla Minor (např. *Moje první encyklopedie* či *Libozvuky*). Je členem hudební skupiny Fekete Seretlek, s níž se pod hlavičkou Studia Damúza podílel i na oceňovaných a mezinárodně úspěšných inscenacích *KAR* a *RAT*. V roce 2007 mu festival Next Wave udělil titul Objev roku v alternativním divadle za rok 2006.

MICHAEL VYKUS

Rodilý Pražák čerpal své první herecké zkušenosti v dramatickém kroužku ZUŠ Prahy 8. V době, kdy studoval na osmiletém gymnáziu, se přihlásil na hudebně dramatický obor Pražské konzervatoře. Zde absolvoval roli Cosima v inscenaci *Baron ve větvích*. Po absolutoriu v roce 2014 odešel do angažmá v Městském divadle Most. Zde ztvárnil celkem devět rolí komediálního a muzikálového repertoáru. V září 2015 nastoupil do Jihočeského divadla České Budějovice, kde do konce roku 2015 stihl nazežít dvě premiéry – komorní adaptaci Tolstého *Kreutzerovy sonáty* a světovou premiéru hry Martina Vačkáře *Archa naděje*. Od ledna 2016 ho diváci vídají v Městských divadlech pražských, kde debutoval hlavní rolí v *Noci bláznů*. Působí v divadelní společnosti Indigo.

HUYEN VI TRANOVÁ

Zpěvačka s vietnamskými kořeny, působící na hudebním poli také pod jménem VIAH. Veřejnost mohla sledovat její první vystoupení v roce 2015 v soutěži Superstar, kde svůj zpěv doprovázela hraním na ukulele. Rozhodujícím pro její hudební kariéru se ukázalo setkání s Jiřím Burianem. S jeho pomocí se stala vokalistkou a klávesistkou ve skupině Republic of Two. V březnu 2018 jí vyšel první singl *My Head Is Glowing in the Dark*. V srpnu pak následovalo Jiřím Burianem produkané album *Tears of a Giant*. Nápaditý pop kombinuje éteričnost s elektronickými a tanečními prvky. I když jde o debut, hudba na desce je výjimečně vyzrálá. Kromě hudby Vi působí ve dvoučlenném divadelním uskupení Ľun & Ví, které vytvořilo například multimediální inscenaci *A odkud jste doopravdy?* o druhé generaci vietnamských imigrantů v ČR.

TEREZA MAREČKOVÁ

V rodném Brně vystudovala na konzervatoři hru na housle u prof. MgA. Františka Novotného. Během studia posbírala několik ocenění jak na národních, tak i na mezinárodních soutěžích.

Od roku 2013 měla angažmá Divadle Husa na provázku, kde hrála role jako Vítězslava Kaprálová (*Vitka*, získala za ni Cenu Divadelních novin v kategorii Herecký výkon sezony bez ohledu na žánry), Alma Mahler (*Alma. Amoroso presto*) nebo Andula (*Lásky jedné plavovlásky*). Mimo hraní se věnuje skládání scénické hudby (*Ubu králem: Svoboda!, Žitým včelám Žlté slzy, ...*). Od jara 2019 je členkou souboru Městských divadel pražských. Hraje v *Romeovi a Julii* v režii Michala Dočekala, se kterým v Brně spolupracovala na oceňované inscenaci *Dynastie /Lehman Brothers/* a v Opeře Národního divadla na *Sternhochovi* Ivana Achera.

MICHAL BEDNÁŘ

Narodil se v Hradci Králové, kde už na základní škole navštěvoval tamější Divadlo Jesličky Josefa Tejkla při ZUŠ Na Střezině. Herectví vystudoval na Katedře alternativního a loutkového divadla pražské DAMU. V Divadle DISK účinkoval v inscenacích *Pitínský slovník* (režie Braňo Mazúch), *Regulace intimacy* (režie Jiří Havelka) nebo *Hodní chlapci* (režie Jan Mikulášek). Hrál také v divadle Komedie v inscenaci *Smrt Člověka Veverky*, kde ztvárnil roli teroristy Andrease Baadera, nebo v live-cinema projektu Petry Tejnorové *Nevina*. Dohromady se spolužáky z DAMU založil divadlo 11:55 (Zapětdvanáct) s rezidencí v prostoru Jatka78 a v pražském NoDu. Pod hlavičkou 11:55 účinkoval v inscenacích *Střepy a chlebičky* (režie Jan Mikulášek), *Pýcha a předsudek aneb Láska voní po hničícím mase* (režie Petra Tejnorová), *Umění braku: ON AIR* a *Pravda o 17/11* (režie Petra Tejnorová). Spolupracuje také s Národním divadlem (*Experiment Myší ráj, Plukovník Švec*).

DAVID BOWIE, ENDA WALSH
LAZARUS

Třetí premiéra sezony 2019/20.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Jana Slouková.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

bnt attorneys
in CEE